

«Ένα δέντρο με... φτερά!»

της Μαρίας Κίτρα

εμπνευσμένο από το παραμύθι της Αγγελικής Δαρλάση :

«Το δέντρο που είχε φτερά»

Περίληψη

Παραμονές Χριστουγέννων. Όλοι είναι χαρούμενοι και γιορτάζουν, όχι όμως στα σπίτια τους, όπως συνηθίζεται, αλλά έξω. Ναι, ναι, καλά ακούσατε, και μάλιστα έχουν μαζευτεί σ' έναν τεράστιο, άσπρο – από το χιόνι- κάμπο, όπου παντού χορεύουν χιλιάδες νιφάδες χιονιού. Και ξέρετε γιατί βρέθηκαν εκεί; Μα γιατί θέλουν ν' αποχαιρετήσουν το αγαπημένο τους γέρικο – πια- δέντρο, που για πάρα, πάρα, πάρα πολλά χρόνια στεκόταν καταμεσής μονάχο του σε αυτόν τον τεράστιο κάμπο, μέχρι που...

Μα πρώτα απ' όλα, πρέπει να μάθουμε πώς ξεκίνησαν όλα τούτα και πώς φτάσαμε μέχρι εδώ σήμερα.

Αυτό θα γίνει ευθύς αμέσως μέσα από την πιο ζεστή ιστορία του πιο κρύου χειμώνα!

Διάρκεια

Εβδομήντα λεπτά περίπου

Σκηνικό

Ένας κάμπος

Σκηνή Πρώτη

Χαρούμενη χριστουγεννιάτικη μουσική. Ανάβουν φώτα σιγά-σιγά. Είναι όλοι επί σκηνής και χορεύουν: Νιφάδες, πουλάκια, πεταλούδες, λουλουδάκια, αστέρια κλπ., ενώ στη μέση, ένα πουλάκι χορεύει με το γέρικο δέντρο [που δυσκολεύεται, από τα γηραιά να κουνηθεί], και είναι όλοι πολύ χαρούμενοι. Η μουσική χαμηλώνει, αλλά όλοι συνεχίζουν να χορεύουν [σχεδόν αθόρυβα].

Από μπροστά περνάει ένας παππούς έχοντας από το χέρι το εγγονάκι του. Κουτοσιέκονται για λίγο στην άκρη.

Εγγονός

Παππού, τι γιορτή έχουν εδώ; Και γιατί χορεύουν όλοι; Για τα Χριστούγεννα;

Παππούς

Ναι, ναι, και για τα Χριστούγεννα, αλλά και γιατί όλοι αυτοί που βλέπεις, θα αποχαιρετήσουν εκείνο το πολύ όμορφο γέρικο δέντρο που βρίσκεται στη μέση.

Εγγονός

Γιατί θα το αποχαιρετήσουν; Πού θα πάει; Αφού τα δέντρα είναι στη γη και δεν μπορούν να φύγουν.

Παππούς

Έχεις δίκιο, καλό μου παιδί. Αλλά ήρθε η ώρα να πετάξει ψηλά στον ουρανό.

«Ένα δέντρο με... φτερά» - Μαρία Κίτρα

Εγγονός

Μα τα δέντρα δεν έχουν φτερά, αλλά ρίζες. Πώς θα πετάξει;

Παπούς

Με τα φτερά της αγάπης!

Εγγονός

Δεν καταλαβαίνω. Πώς γίνεται αυτό; Θα μου εξηγήσεις;

Παπούς

Άκου, λέει! Θα σου πω όλη την ιστορία για τούτο το δέντρο και θα καταλάβεις τι εννοώ! Ήταν που λες, πριν πολλά, πολλά χρόνια...

Τα φώτα πίσω σβήνουν. Μουσική αφήγησης. Ο παπούς με το εγγονάκι του φεύγουν από τη σκηνή πιασμένοι χέρι-χέρι, καθώς ο παπούς ξεκινάει τη διήγηση, καθώς όλοι από πίσω, εκτός από το δέντρο, φεύγουν από τη σκηνή.

Σκηνή Δεύτερη

Μπαίνουν δύο αφηγητές, ενώ το δέντρο πίσω κοιμάται

αφηγητής 1

Μια φορά κι έναν καιρό
εδώ και πόσα χρόνια
ζούσε ένα δέντρο φοβερό
με ήλιους και με χιόνια.
Καταμεσής βρισκότανε
στον κάμπο το μεγάλο
μονάχο του καθότανε
δίχως κανέναν άλλο

αφηγητής 2

Είχε βαθιά τις ρίζες του
και χίλια φυλλαράκια
μ' έναν κορμό τεράστιο
και μακριά κλαδάκια.
Ήτανε όμορφο πολύ
κι όλοι τους το θαυμάζαν
όποτε πέρναγαν από κει

«Ένα δέντρο με... φτερά» - Μαρία Κίτρα

με δέος το κοιτάζαν

Οι αφηγητές κάνουν στην άκρη. Το δέντρο τεντώνεται, ξεμουδιάζει, κάνει κάποιες γυμναστικές – αστείες ασκήσεις, ενώ περνάνε διάφοροι άνθρωποι από διαφορετικές πλευρές, κοντοσιέκονται, σχολιάζουν, και φεύγουν, ανταλλάσσοντας καλημέρες μεταξύ τους οι μεν με τους δε.

Περαστικός 1

Μα τι όμορφο θέαμα είναι αυτό! Ένας τεράστιος καταπράσινος κάμπος και στη μέση ακριβώς ένα πανέμορφο επιβλητικό δέντρο που στέκει μονάχο του.

Περαστικός 2

Πόσο μελαγχολικό. Μα δεν είναι κρίμα να είναι εντελώς μόνο του; Τι κάνει όλη μέρα; Δεν έχει φίλους ή οικογένεια, άραγε;

ανταλλάσσουν καλημέρες με άλλους δύο περαστικούς

Περαστικός 3

Κοίτα. Κάπως έτσι πρέπει να είναι η μοναξιά.

Περαστικός 4

Καλά λες. Να είσαι στη μέση του πουθενά και να μην υπάρχει κανείς γύρω σου. Μα πόσο μελαγχολική εικόνα...

και φεύγουν κι αυτοί

«Ένα δέντρο με... φτερά» - Μαρία Κίτρα

Αφηγητής 1

Η μοναξιά του το 'κανε
απ' τα άλλα να ξεχωρίζει
μα εκείνο σαν να βαριότανε
κι όλο και μουρμουρίζει

Δέντρο

Όχου, μωρέ, βαρέθηκα
να κάθομαι όλη μέρα
δεν έχω κάποιον δίπλα μου
να λέω καλημέρα.
Μαζί να κουβεντιάσουμε
να μη με προσπερνάνε
να γίνω φίλος τους καλός
τη γνώμη μου να ζητάνε...

Αφηγητής 2

Κι έτσι περνούσε ο καιρός
και ο καιρός περνούσε
κι ήρθε χειμώνας φοβερός
μες στ' άσπρα τριγυρνούσε

Σκηνή Τρίτη

Μουσική. Μπαίνουν οι χιονονιφάδες και κάνουν μια χορογραφία. Μόλις τελειώσουν πάνε όλες γύρω του και του απλώνουν ένα άσπρο ύφασμα, ενώ το δέντρο κοιμάται

Νιφάδα 1

Αχ, μα κοίτα πόσο όμορφο είναι! Και πόσο πολύ του πάει το άσπρο χιόνι πάνω στα κλαδιά του.

Νιφάδα 2

Σσοςσ, μη μιλάς δυνατά, όμως, θα το ξυπνήσεις. Δε βλέπεις ότι κοιμάται;

Νιφάδα 3

Ε, και τι φοβάσαι; Έτσι κι αλλιώς, δεν κάνει και τίποτα όλη μέρα. Μονάχο του είναι και πολύ πιθανόν να βαριέται.

Νιφάδα 4

Ε, όχι και δεν κάνει τίποτα. Αν δεν είχαμε τα δέντρα, δε θα είχαμε οξυγόνο. Κι αυτό, κοιτάξτε πόσο μεγάλο είναι! Σίγουρα μας δίνει πολύ-πολύ οξυγόνο.

Νιφάδα 5

Καλά λες. Κι όχι μόνο μας δίνει οξυγόνο. Όποιος περάσει από δω, είτε ζώακι είτε άνθρωπος, μπορεί να ξαποστάσει δίπλα στο μεγάλο του κορμό, να δροοιστεί κάτω από τα κλαδιά με τα χιλιάδες φύλλα, ακόμη και να κοιμηθεί.

«Ένα δέντρο με... φτερά» - Μαρία Κίτρα

Νιφάδα 6

Συμφωνώ! Ένα δέντρο είναι πολύ χρήσιμο για τη φύση, τα ζώα και τους ανθρώπους. Όμως, δεν είναι κάπως στενάχωρο που είναι μόνο του; Που δεν είναι κάποιος άλλος δίπλα του, έτσι για να τα μοιράζονται όλα;

Νιφάδα 7

Κι όμως, σε κάποιους αρέσει η μοναξιά. Προτιμάνε να μένουν μόνοι τους παρά να είναι μέσα στη φασαρία ή να μην ταιριάζουν με άλλους.

Το δέντρο αρχίζει και κουνιέται σαν να ξυπνάει σιγά-σιγά

Νιφάδα 8

Ωωω, κοιτάστε! Ξυπνάει! Θέλετε να καθίσουμε να του κάνουμε παρέα;

Νιφάδα 1

Δεν προλαβαίνουμε!

Νιφάδα 2

Θα έρθουμε άλλη φορά.

Νιφάδα 3

Πάμε, νιφαδίτσες!

Νιφάδα 4

Πάμε, γιατί νυχτώνει για τα καλά!

ετοιμάζονται να φύγουν και το δέντρο ξυπνάει

Δέντρο

Χέι, νιφιδίτσες μου καλές. Πού πάτε; Θέλετε να καθίσετε πάνω στα κλαδιά μου να ξεκουραστείτε λίγο και να πούμε και τα νέα μας;

Νιφάδα 5

Όχι, τώρα, καλό μας δέντρο, δεν προλαβαίνουμε!

Νιφάδα 6

Θέλουμε και να χορέψουμε!

Νιφάδα 7

Θα έρθουμε άλλη φορά!

Νιφάδα 8

Καλά να περνάς!

και οι νιφάδες φεύγουν χορεύοντας. Τα δέντρο ξεφυσάει

Δέντρο

Τι καλά να περνάω, μωρέ; Όλοι έρχεστε κι ύστερα φεύγετε... Ας κοιμηθώ πάλι, να περάσει ο χειμώνας... Εξάλλου, και να έμεναν, δε θα είχα και κάποιο νέο να τους πω...

τα φώτα κλείνουν κι εδώ μπορεί να αλλάξει το δέντρο και να μπει άλλο παιδί. Το ίδιο και οι αφηγητές

Σκηνή Τέταρτη

Ερχονται μπροστά άλλοι δύο αφηγητές. Πίσω, ανάβουν σιγά-σιγά τα φώτα.

Αφηγητής 3

Κι έτσι περνούσαν οι εποχές
για το καλό μας δέντρο
που μόνο του παρέμενε
στον κάμπου μες στο κέντρο.
Την άνοιξη όλο άνθιζε
και γέμιζε με χρώμα
οι ρίζες χώνονταν βαθιά
μες στο νωπό το χώμα.

Αφηγητής 4

Το καλοκαίρι τέντωνε
τα μακριά κλαριά του
ακτίνες ήλιου ένωνε
να ζεσταθεί η καρδιά του.
Και το φθινόπωρο έχανε

«Ένα δέντρο με... φτερά» - Μαρία Κίτρα

κάμποσα φυλλαράκια

κι έτσι παρέμεναν γυμνά

όλα του τα κλαδάκια.

Μα να που γαργαλιότανε

με κάτι ζουζουνάκια

στη ράχη του τριβόντουσαν

κάμπιες και σκουληκάκια.

μουσική. Μπαίνουν με διπλωμένο το κορμάκι τους διάφορες κάμπιες, που θα γίνουν πεταλούδες όταν ισιώσουν το σώμα τους. Χορεύουν γύρω του, και το δέντρο γελάει από το γαργαλητό. Όταν τελειώσουν το χορό τους, ετοιμάζονται να φύγουν ανοίγοντας τα φτερά τους.

Δέντρο

Χέι! Πού πάτε, όμορφες πεταλούδες; Ελάτε να καθίσετε πάνω στα δροσερά μου φύλλα, να ρουφήξετε φρέσκο, δροσερό νεράκι! Θα πούμε και τα νέα μας!

μα οι πεταλούδες φεύγουν πετώντας, χωρίς να του δώσουν καμία σημασία. Το δέντρο απογοητεύεται για άλλη μια φορά

Δέντρο

Και δηλαδή, ποια νέα να πούμε; Δεν έχω και τίποτα να πω... Ουφ, ας είναι... Θα περιμένω τα πουλάκια να έρθουν, που κελαηδάνε τόσο ωραία.

Συνεχίζεται...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων